— 16. webruaril 1897 pühitses terwe Ewangeliumi usu kogudus tähtsat päewa — tähtsa usumehe Wiitip Melanchthoni 400-aastast sündimisepäewa mälestust, sest usupuhastamise juures on tema koht Lutteruse kõrwal. Ta oli suur koolimees, aga ka rahumees. Rahumees ta oli, aga suure osa omast elust pidi ta just sõdimisele ohwerdama, ei mitte raudmõõgaga, waid usumõõgaga. Ja see mõõk oli teraw Melanchthoni käes. Armastus Kristuse ja tema Ewangeliumi wastu oli Melanchthoni südames alati puhas kui kuld. Waiksesti ja õndsasti lahkus ta 19. aprillil 1560. Tema ihu on põrmuks saanud, aga ta waim elab, ta töö kestab edasi. Kestku selle suure mehe mälestus meilegi kustumata ja kostku meil kõrwa ta sõnad: „Olge ühel meelel, siis olete tugewad!“ — Märtsikuu sees pääses Türgi ja Greekamaa wahel sõda lahti. Ju mitu aastat oli Türgiwalitsuse all olewas Kreeta saarel Kristlaste elu raskeks muutunud, sest et Türklased sääl kõiksugu wägiwalla tööd tegiwad. Greekamaa ei suutnud seda enam kauemine päält waadata, waid saatis prints Georgi käsu all sõjawäge sinna, et saart Türklase walitsuse alt wabastada. Aga suureriigid astusiwad wahele ja takistasiwad Greekad selle juures. Nüüd ei jäänud Greekale muud nõuu üle, kui Türgile sõda kuulutada, milles ta ise aga löödud sai, sest et end selleks wähe oli ette walmistanud, ja et soldatid wäga suured argpüksid oliwad, kes Türgi kuulide eest plehku paniwad. Suureriikide nõudmise pääle jäeti sõda katki, aga rahusobitused kestawad weel praegu — augusti kuul — edasi. — Inglismaal pidustati juunikuul kuninganna 60-aastast walitsuse jubileumi, mis kauniste korda läks. Niisama ilusasti läks Saksamaal keiser Wilhelm I. 100-aastase sünnipäewa mälestamine korda. — Norra õpetlane Nansen ja Rootsi õpetlane Andree on põhjanaba teed leida katsunud. Esimene käis laewaga ja on ju tagasi tulnud, ennegi ilma, et naba leidnud oleks, teine läks õhulaewaga ja ei tea ta sest praegu weel keegi midagi. Kas ta sihile jõudis ehk weel üleüldse elab, on teadmata. — Meie suures riigis on 1897 aastal mitmed suured walitsejad käinud. Esitti Austria keiser, siis Saksa keiser ja wiimaks Prantsuse wabariigi president Faure. Kõikide kõrgete külaliste wastuwõtmine oli wäga südamlik, iseäranis aga Faure oma. Tema Peterburis wiibimise ajaks — mil ka nende ridade kirjutaja sääl wiibis — oli päälinn otse ilu ja hõiskamise mereks muutunud. Kahju et pikemaks kirjeldusels ruumi pole.

Pöörame lõpuks silmad kitsa kodumaa poole, siis näeme, et singi elu mitmeti on edenenud. Nimetada on Pärnu-Wiljandi-Walga raudtee awamine. Ka Tallinnast tahetakse Wiljandisse raudteed ehitada — lootused seks on head. — Meie ajalehtede keskel pole suurt muudatust sündinud, olgu siis, et Postimees enesele uue toimetaja, cand. jur. J. Tõnissoni, toimetajaks on saanud. Seltsi elu õitseb kaunisti, iseäranis on mitu uut põllumeeste seltsi juurde tulnud. Põltsamaal tahetakse põllutöökooli asutada; kahju ainult, et selle juures rahwa soowi silmis ei peeta ega tähele ei panda. — Ka kurwastus on meid kodu otsinud. 2. mail sündis Puka jaama juures suur raudtee õnnetus, mille juures palju inimesi surma sai. — Meie muidune elu edeneb jõudsasti; koolid teewad tasuga tööd ja kirjandus ajab mõnegi ilusa wõsu. Loodame, et tulewik meile weel paremat wilja kannab, seni aga palume: „Issand, õnnista ja hoia meid!“

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1898, lk. 19